

EXPUNERE DE MOTIVE

la "LEGEA pentru modificarea articolului 18 alin. (2)

din Legea educației naționale nr. 1/2011"

1. Descrierea situației actuale

În prezent, Legea nr. 1/2011 a educației naționale stipulează că disciplina religie este „parte a trunchiului comun” al planului educațional (alin. 1), cu posibilitatea ca „elevul major, respectiv a părinților sau tutorei instituit” să poată face o solicitare scrisă pentru a nu frecventa orele de religie. (alin. 2).

În data de 12 noiembrie 2014, Curtea Constituțională a României, prin decizia nr. 669/2014, a admis o excepție de neconstituționalitate privind dispozițiile art. 18, alin. (2) din Legea educației naționale nr. 1/2011 declarând astfel că dispozițiile care impun elevului major sau părinților sau tutorei legal instituit al elevului minor de a depune o cerere pentru a nu frecventa cursurile de religie, fără ca aceștia să-și fi dat acordul scris în prealabil pentru a participa la astfel de cursuri, este contrară dispozițiilor Constituției.

Ca parte a trunchiului comun, cu posibilitate de ne-frecventare a cursurilor, disciplina religie a fost, până la Decizia CCR, un tip de curs *opt-out*, fiind necesar ca elevii sau părinții elevilor care nu doreau să frecventeze cursurile de religie să facă o solicitare scrisă către conducerea unității de învățământ. Acest lucru implica proceduri birocratice și cunoașterea informațiilor despre existența dreptului de a nu frecventa orele de religie. Asociat de asemenea cu posibila stigmatizare a elevilor care renunță să frecventeze religia, elevii și părinții elevilor care ar dori să nu participe la aceste cursuri sunt descurajați să își urmeze propriile convingeri în privința religiei, constituind o limitare a libertăților și drepturilor fundamentale garantate prin Art. 29, alin. (1) și (2) din Constituția României, care oferă părinților libertatea de a asigura, conform propriilor convingeri, educația religioasă a copiilor. De asemenea, textul legal actual contravine și art. 14, alin. (3) din Carta Europeană a Drepturilor Fundamentale, acesta statuând dreptul părinților de a asigura educarea și instruirea copiilor lor, potrivit convingerilor religioase, filosofice și pedagogice.

De asemenea, trebuie avut în vedere faptul că prevederile din actuala lege a educației, care stipulează că doar elevii majori pot decide singuri dacă frecventează disciplina religie, contravin

prevederilor art. 491 din C. Civ., care stipulează la alin. (2) că „copilul care a împlinit vârsta de 14 ani are dreptul să își aleagă liber confesiunea religioasă”, precum și prevederile art. 14, alin 1 din Convenția Europeană cu privire la drepturile copilului, care spun că „statele părți vor respecta dreptul copilului la libertatea de gândire, de conștiință și religie”. Elevul de 14 ani este îndreptățit să formuleze singur solicitarea deoarece acesta dispune de capacitate de exercițiu restrânsă, conform art. 41 din Codul Civil care îi permit să încheie singur acte de conservare, adică acte pentru îi permit să-și exercite drepturile legale.

Având în vedere cele de mai sus, este necesară modificarea legii educației naționale în sensul ameliorării condițiilor de organizare și predare a disciplinei Religie în școli. Această necesitate decurge și din decizia Curții Constituționale și din celelalte tratate internaționale la care România este parte.

2. Schimbări preconizate

Prezentul proiect de lege privind modificarea și completarea Legii nr. 1/2011 a educației naționale propune următoarele modificări:

1. Implementarea deciziei nr. 669/2014 a Curții Constituționale. Înscrierea elevilor la ora de religie se va face în baza unei manifestări de voință exprese și nu tacite.
2. Corectarea prevederilor legale în vigoare care limitează dreptul de decizie privitoare la frecventarea disciplinei religie doar elevilor majori, în contradicție cu prevederile în vigoare ale Codului Civil și ale tratatelor internaționale semnate de către România.

Având în vedere cele de mai sus și în conformitate cu art. 115, alin. (1) din Regulamentul Camerei Deputaților înaintăm prezenta propunere legislativă spre dezbateră în procedură de urgență.

Menționăm că în data de 8 martie 2015 se împlinște termenul de 45 de zile prevăzut în art. 147 din Constituția României, republicată.

INIȚIATORI,

ÎN NOMELE INIȚIATORILOR

REMUS CERNEA

